

A Kúria a dr. PhD. Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű, dr. IV. rendű, V. rendű, a Gadus Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gadus Csaba ügyvéd) által képviselt V. rendű, a dr. PhD. Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt VIII. rendű, IX. rendű, X. rendű, XI. rendű, XII. rendű és XIII. rendű felpereseknek - a dr. ... jogtanácsos által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen szolgálati idő kedvezményes számításának megállapítása és veszélyességi pótlék megfizetése iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságon 7.M.747/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Miskolci Törvényszék 1.Mf.22.579/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Mf.22.579/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a I-VI., VIII-XIII. felpereseknek egyenként 10.000,- Ft (Tízezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesek hivatásos szolgálati viszonyban álltak az alperessel. Az I-IV. rendű felperesek a ... Rendőrkapitányság ... Osztály ... Alosztályán, szemlebizottság-vezetői beosztásban, míg az V-VI. rendű, valamint a VIII-XIII. rendű felperesek a ... Rendőrkapitányság ... Osztály ... Alosztályán bűnügyi technikus beosztásban teljesítettek szolgálatot.

Szolgálati panaszuk elutasítását követően előterjesztett keresetükben 1996. szeptember 1-jétől 2005. december 31-ig terjedő időn belül különböző időszakokra a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 329. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati viszonyban eltöltött idejüket kedvezményesen, 1,2-szeresen kérték számítani, valamint - az elévülési időre figyelemmel - veszélyességi pótlék megfizetésére kérték kötelezni az alperest a Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996.(VIII.31.) Kormányrendelet (továbbiakban R.) 36. §-a alapján.

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 7.M.747/2008/150. számú ítéletével a pert a IX. rendű, valamint a XI. rendű felpereseknek a szolgálati

idő 1,2-szeres számítása iránti igénye tárgyában megszüntette. Megállapította, hogy a végkielégítés, a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalom, a nyugdíjjogosultság, a nyugdíj mértéke és a leszerelési segély szempontjából a szolgálati viszonyban eltöltött időt 1,2-szeresen kell számítani az I. rendű, VIII. rendű, X. rendű, valamint XII. rendű felperesek esetében 1996. szeptember 1-től 2005. december 31-ig terjedő időszakra nézve. Ugyanez a kedvezmény a II. rendű felperest 2005. június 1-től 2005. december 31-ig terjedő időtartamban, a III. rendű felperest 2003. június 1-től 2005. december 31-ig terjedő időtartamban, a IV. rendű felperest 1996. szeptember 1-től 2003. június 1-ig terjedő időtartamban, az V. rendű felperest 2004. január 1-től 2005. december 31-ig terjedő időtartamban, a VI. rendű felperest 1999. április 1-től 2005. december 31-ig terjedő időtartamban, valamint a XIII. rendű felperest 2001. május 16-tól 2005. december 31-ig terjedő időtartamban illeti meg.

A munkaügyi bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű, III. rendű, V. rendű, VI. rendű, VIII. rendű, X. rendű, XII. rendű és XIII. rendű felpereseknek személyenként 1.400.562,- Ft fokozottan veszélyes beosztás pótlékát és ezen összegnek 2008. június 26-tól kifizetésig terjedő időre a törvényes késedelmi kamatát, a II. rendű felperesnek ugyanezen jogcímen 1.353.312,- Ft-ot és annak 2008. július 11-től kifizetésig terjedő időre számított törvényes késedelmi kamatát, a IV. rendű felperesnek 1.110.582,- Ft-ot és ezen összeg után 2009. április 6-tól kifizetésig terjedő időre járó törvényes késedelmi kamatát, a IX. rendű felperesnek 768.575,- Ft-ot és ezen összeg után 2007. március 1-től kifizetésig terjedő időre törvényes késedelmi kamatát, valamint a XI. rendű felperesnek 783.524,- Ft-ot és ezen összeg után 2007. január 15-től a kifizetésig terjedő időre járó törvényes késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a munkaügyi bíróság a felperesek keresetét elutasította.

A megállapított tényállás szerint a felperesek valamennyien 12/24, 12/48-as váltásos szolgálati rendben teljesítettek szolgálatot. Tevékenységüket ...on és annak vonzáskörzetében található több, mint 30 településen látták el. A gyakorlatban a szemlebizottság vezetői és a bűnügyi technikai beosztás hasonló feladatokat foglalt magában, így a szemlebizottság-vezetők is nagyobb részt a bűnügyi technikusokkal megegyező feladatokat láttak el.

A felperesek az ügyeleti riasztást követően a bűncselekmények helyszínére vonultak és ott végezték a feladataikat, a helyszínen nyomokat rögzítettek, szükség esetén bűnjeleket csomagoltak, majd azokat utólagosan az irodájukban feldolgozták, majd a bűnjelraktárba helyezték azokat. Rendszeresen kellett irodájukban utólagosan nyomot kutatniuk a már korábban begyűjtött bizonyítékokon. Mindezeket túl a felperesek halottszemléken vettek

részt, ahol az elhunytat mozgatták, vetkőztették. A hatósági boncolásokon, illetve kórbonctani osztályon tartott szemléken jelentek meg. A munkakörükbe tartozott még a bűnügyi nyilvántartásba vételezés (rabosítás, DNS minta vétellel együtt), fényképezés, felismertetés. A nyomok felkutatásához, utólagos vizsgálatához, valamint ujjnyom rögzítéséhez többféle egészségre ártalmas vegyi anyagokat használtak. A feladatuk ellátáshoz különböző védőfelszereléseket kellett tartósan - a nyomkutatás, nyomrögzítés, rabosítás során folyamatosan - használniuk, mivel a helyszíni szemlék döntő hányadában biológiai anyagmaradványokkal, testnedvekkel, egészségre ártalmas vegyszerekkel, valamint az egészséget veszélyeztető egyéb anyagokkal dolgoztak. Az általuk használt védőfelszerelések, egyéni védőeszközök az egyszer használatos papírruha, lábtyű, gumicsizma, kantáros nadrág, pormaszk, légszűrővel ellátott álarcok, gumikesztyű volt.

A felperesek a szolgálati idő számítása kedvezménye, valamint illetménypótlék megfizetése iránti igényüket arra alapították, hogy a peresített időszakban fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban teljesítettek szolgálatot, hivatkozásuk szerint esetükben a jogszabályi feltételek fennálltak, mert a napi szolgálatteljesítési idejük 50 %-át meghaladóan a R. 1. számú melléklete 1. pontjában nevesített „vegyi anyagok”, az 5. pontja szerinti „pszichikai ártalmak”, valamint a 8. pontjában meghatározott „biológiai kóroki tényezők” egészségkárosító kockázatok között végezték a munkájukat.

A munkaügyi bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, az Országos Munkahigiénés és Foglalkozás-egészségügyi Intézet (OMFI), igazságügyi pszichológus, igazságügyi vegyész és toxikológus szakvéleményt szerzett be, a szakértők és számos tanú meghallgatásával feltárta a felperesek munkavégzési körülményeit és mindezeket értékelve, az OMFI szakvélemény kizárásával megalapozottnak fogadta el a felperesek keresetét.

A munkaügyi bíróság szerint a felperesek a szolgálatteljesítési idejük több, mint 50 %-ában pszichikai ártalmaknak voltak kitéve. E körben értékelte, hogy **M.Cs.** igazságügyi szakértő és **N.Á.** munka- és szervezet szakpszichológus szakértői véleménye szerint a pszichikai ártalmak megállapíthatóak voltak, mivel a halottak látványa, a velük való közvetlen kapcsolat traumatikus esemény (nyomrögzítés, mozgatás, vetkőztetés stb.) okozta érzelmi terhelés, mely érzelmileg megterhelő helyzetek később akarattuktól függetlenül is felidéződhetnek. Megállapítható volt esetükben továbbá az állandóan fennálló készenléti helyzet, mivel a napi szolgálati időbeosztásuk előre nehezen tervezhető volt. A szakértői vélemény azt is megállapította, hogy a felperesek esetében a munkájuk elvégzése fokozott szellemi koncentrációt igényelt, mivel a helyszíni munka egyszeri és megismételhetetlen és a helyszíni munka végzés során

folymatosan, precízen kellett eljárniuk, mely állandó felelősségteljes döntések meghozatalával járt. Mindemellett a vegyszerek használata is további nagyfokú figyelmet és gondos óvatosságot, körültekintést igényelt tőlük. Mindezeket alátámasztottnak találta a munkaügyi bíróság a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt ügyekben beszerzett OMFI szakvélemények alapján is.

A munkaügyi bíróság szerint a felperesek a napi szolgálatteljesítési idejük 50 %-át meghaladóan egészségkárosító, a R. 1. számú melléklet 1. pont a) és b) alpontjában nevesített vegyi anyagokkal végezték a munkájukat. Dr. **Z.G.** igazságügyi orvosszakértő és **H.E.** igazságügyi vegyész szakértő szakvéleménye alátámasztotta, hogy a felperesek több egészségkárosító hatású anyaggal is dolgoztak, melyek közül a Ninprint, Ninhidrin spray, Ninhidrin oldat felhasználása kész állapotban, Unfix-16 láb- és keréknyom rögzítő spray olyan vegyi anyagokat tartalmaz, mely a R. 1. számú mellékletének 1. pont a) alpontjában is található. A felperesek ezen anyagokat felhasználták a munkájuk során, ezeken túl használták a Szafranin, Szudánfekete oldat, festéktisztító, ezüst-nitrát oldatot is, melyek olyan vegyi anyagokat tartalmazznak, melyek a R. 1. számú melléklet 1. pont b) alpontjában kerültek nevesítésre. Ez utóbbi anyagok tekintetében azonban a peres eljárás során nem állt rendelkezésre olyan adat és információ, melyből megállapítható lett volna, hogy ezen anyagok levegőben mért koncentrációja meghaladta-e a megengedett mértéket. Mindkét szakértő megemlítette még a cianoakrilátot és a vérnyomrögzítőt, mint egészségkárosító anyagokat tartalmazó folyadékokat. Kiemelték továbbá, hogy a felperesek több más, a rendeletben meg nem jelölt, de a gyakorlatban ténylegesen egészségkárosító anyagokat is használtak. A szakértők egybehangzóan akként nyilatkoztak, hogy a felperesek az egyéni védőeszközöket tartósan használták és a vegyi anyagok okozta egészségkárosító kockázatok között töltött napi szolgálatteljesítési idejük meghaladta a több, mint 50 %-ot.

A munkaügyi bíróság mindemellett a perbeli tanúvallomások, valamint a helyszíni tárgyalás alapján bizonyítottnak fogadta el a felperesek előadását, mely szerint az irodájukban is használtak veszélyes anyagokat, az általuk használt irodai helységek egymástól nem voltak légmentesen elszigetelve, a nyomok rögzítése, az étkezés, az öltözködés ekként ugyanabban a közös légtérben történt.

A munkaügyi bíróság azt is megállapította, hogy a felperesek a szolgálatteljesítésük során bizonyítottan biológiai kóroki tényezőknek is ki voltak téve, ezen egészségügyi kockázat tekintetében azonban nem nyert bizonyítást, hogy a felperesek a napi szolgálatteljesítési idejük több, mint 50 %-ában e tényezőknek ki voltak téve, ugyanakkor a munkaügyi bíróság jogi álláspontja szerint ezen egészségkárosító kockázat hozzáadódik a részletesen

vizsgált és megállapított többi egészségkárosító kockázathoz.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes és a XI. rendű felperes élt fellebbezéssel.

A Miskolci Törvényszék 1.Mf.22.579/2011/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, míg fellebbeezett részét helyes indokainál fogva a Pp. 254. § (3) bekezdése és a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság kiemelte, miszerint a munkaügyi bíróság ítélete indokolásában kitért arra, hogy mely konkrét körülmények eredményezték azt, hogy az OMFI jelen perben adott szakvéleménye megállapításait nem fogadta el. A másodfokú bíróság szerint az OMFI szakvélemény elfogadásának mellőzése nem volt jogszabálysértő.

Az alperesi adatszolgáltatás teljességének hiánya kapcsán a másodfokú bíróság arra mutatott rá, hogy az alperes csupán a belügyi helyszínek kapcsán ismerte el az egészségkárosító kockázat fennálltát, míg a felperesek által hivatkozott sikertelen nyomrögzítések száma és aránya tekintetében a felperesek jogszabálysértő jegyzőkönyvezési gyakorlatára, illetve a felpereseket terhelő, a veszélyes anyagok szakszerű kezelésére, tárolására vonatkozó kötelezettségére hivatkozott. Minthogy az alperes a tanúvallomásokon, helyszíni tárgyaláson, a szakértői véleményeken alapuló megállapítások egyes konkrét részleteit fellebbezéssel nem támadta, a másodfokú bíróság helytállónak találta a munkaügyi bíróság azon megállapítását, miszerint a felperesek nemcsak a helyszíni szemlék alkalmával, hanem a szolgálati helyen teljesített munkavégzésük kapcsán is egészségkárosító kockázatnak voltak kitéve.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének elutasítását kérte.

Hivatkozása szerint a felperesek a kereseti kérelmükben megjelölt egyik igényre vonatkozó jogosultság tekintetében sem bizonyították hitelt érdemlően, hogy a beosztásuk ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység - a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl - életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között került végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó, vagy tartós használatával volt megvalósítható, továbbá hogy a jogosító feltételek a napi szolgálatteljesítési idő több, mint 50 %-ában fennálltak. E körben a felperesek az őket terhelő bizonyítási teher ellenére a bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget, melynek figyelmen kívül hagyásával döntöttek az eljárt bíróságok.

Az alperes sérelmezte, hogy a munkaügyi bíróság szinte kizárólag a felperesi előadásokra épített, az alperesi adatszolgáltatás adatainak értékelését teljes mértékben mellőzte, az alperes érvelését alátámasztó, a felperesek által időrendben elsőként kirendelni kért OMFI szakértői véleményt pedig okszerűtlenül kizárta.

Az alperes szerint már önmagában jogszabálysértő az a körülmény, hogy a hivatkozása ellenére a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a munkaügyi bíróság a perbeli bizonyítási kötelezettséget megfordítva az alperest kötelezte kimutatások csatolására, amely bírósági kötelezésnek az alperes maradéktalanul eleget tett és az adatok teljes körére nézve, a valóságnak megfelelően közölte az adatokat. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló teljes kimutatást becsatolta, alperes szerint, amennyiben a felperesek az abban rögzítettekhez képest további, nem bizonyított körülmények figyelembevételét kérték, a bizonyítási kötelezettségük nem merülhetett ki abban, hogy azt állították, hogy az alperes által rendelkezésre bocsátott kimutatás hiányos.

Az alperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe az általa teljesített adatszolgáltatással alátámasztott azon érvelést sem, mely szerint a nyomrögzítések jellege és számaránya alapján sem igazolható, hogy a felperesek olyan mennyiségben használtak káros vegyi anyagokat, amely az egészségkárosító kockázatok közötti munkavégzés jogszabályban előírt minősítési szintjét elérné. E körben hivatkozott az alperes arra, hogy a nyomrögzítés tényét, legyen az sikeres, vagy sikertelen, rögzíteni kell, ezek pedig az eljáró bíróságok által figyelmen kívül hagyott adatszolgáltatás részét képezték. Mindamellet a felperesek semmilyen módon nem bizonyították azon állításukat, hogy az alperesi adatszolgáltatás hiányos.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok kellő indok nélkül mellőzték a perbeli OMFI szakvéleményben és kiegészítésben foglaltakat, arra hivatkozva, hogy az ellentétben áll az OMFI által másik munkaügyi bíróság előtt folyamatban volt azonos tárgyú ügyben készített szakvéleménnyel, valamint a szakvélemény elkészítésében résztvevők sem a vegyi anyagok, sem a pszichikai ártalmak tekintetében nem voltak kompetensek, vagy nem rendelkeztek kellő tapasztalattal. Ennek az

eljárási szabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása azonban nem volt, mert az eljáró bíróságok jogkövetkeztetése - annak indokolása módosítása mellett - valamennyi rendelkezésre álló perbeli bizonyíték, köztük az OMFI szakvélemény Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével sem jogszabálysértő.

A tényállás szerint a szemlebizottság vezető és bűnügyi technikus beosztású felperesek lényegében azonos szolgálati feladatot láttak el, amely megállapítást az alperes felülvizsgálati kérelmében nem támadott, ezért a felülvizsgálati eljárásban irányadónak kellett tekintetni. [Pp. 275. § (2) bekezdés]

A felperesek valamennyien nyomozói pótlékban részesültek és ezért 2006. január 1-től - a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontja utolsó fordulata, valamint a R. 25. § (5) bekezdésében foglaltak módosítása folytán - fokozott igénybevétellel járó beosztásban szolgálatot teljesítő végrehajtói feladatot ellátó állomány tagjaként - jogosulttá váltak a szolgálati idő kedvezményes, 1,2-szeres számítására. Ezen időpontot megelőző peresített időszakban az irányadó, felperesek által igényük jogalapjaként megjelölt jogszabályok szerint a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőt illetve meg e kedvezmény. E körben pedig a R. 22. §-ában foglalt feltételeket kellett vizsgálni.

Az R. 22. §-a értelmében a Hszt. alkalmazásában fokozottan veszélyesnek az a szolgálati beosztás minősül, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között kerül végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó, vagy tartós használatával valósítható meg. E beosztások körét a Hszt. és az 1. számú melléklet tartalmazza.

A R. 1. számú melléklete tartalmazza. A R. irányadó 25. § (1) bekezdése az 1. számú mellékletben meghatározott beosztásokban szolgálatot teljesítők szolgálati idejének 1,2-szeres számításához további feltételként írta elő, hogy az egészségkárosító kockázatok között töltött szolgálatteljesítési idő elérje a R. 23. § (1) bekezdésében meghatározott mértéket, azaz a napi szolgálatteljesítési idő több, mint 50 %-át. Kiemelendő, hogy a 2006. január 1-től hatályos szabályozás ezen feltétel fennállásától függetlenül jogosítja a nyomozói pótlékban részesülőt a szolgálati idő kedvezményes számításában. [R. 25. § (5) bekezdése szerint]

Az R. 1. számú melléklete bár jöllehet az egészségkárosító kockázatoknak kitett beosztások jegyzéke címet viseli, nem meghatározott beosztásokat sorol fel, hanem a veszélyeztető tényező

megnevezése mellett általánosságban körülírja azt a szolgálati tevékenységet, amely ilyenként minősülhet.

A felperesek által hivatkozott R. 1. számú mellékletének mind az 1., 5., valamint a 8. pontban megjelölt egészségi ártalom fennállta a perbeli időszakban egyenként is megalapozza a kedvezményre való jogosultságot, amennyiben a R. 25. § (5) bekezdése szerinti feltétel is fennáll.

A felperesek által igényelt, a R. 36. §-ában szabályozott fokozottan veszélyes beosztás pótléka jogszabályi feltétele azonos, azzal a lényeges különbséggel, hogy e körben a pszichikai ártalmak értékelése nem merülhet fel, azonban a hivatkozott 1. számú melléklet 1. pontja szerinti „vegyszeranyagok” és a 8. pont szerinti „biológiai kóroki tényezők” egészségügyi kockázat, valamint a R. 23. § (1) bekezdése szerinti szolgálatteljesítési mérték tekintetében ugyanazok a feltételek, e rendelkezés 2006. január 1-jét megelőző és azt követő peresített időszakban is azonos.

Az R. 36. §-a értelmében - amely szakasz címe „Fokozottan veszélyes beosztás pótléka” - a Hszt. 254. § (2) bekezdésének a) pontja utolsó előtti gondolatjeles bekezdése, valamint a 322. § (1) bekezdésének 1) pontja szempontjából az 1. számú melléklet 1-3. pont és 8. pontjában meghatározott egészségkárosító kockázatok közötti munkával járó beosztásban szolgálatot teljesítőt az illetménypótlék havonta akkor illeti meg, ha az egészségkárosító kockázatok között töltött ideje eléri a 23. § (1) bekezdésében meghatározott időtartamot.

Az eljárás bíróságok a R. 22. §, 1. sz. melléklete 1. pontja, valamint az 5. pontja és a R. 23. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülését megállapítva megalapozottnak találták a felperesek szolgálati idő kedvezményes számítása és fokozottan veszélyes beosztás pótléka iránti igényét is.

Az eljárás bíróságok jogi álláspontja ugyan helytálló a R. 1. számú melléklete 5. pontja szerinti egészségkárosító kockázat (pszichikai ártalmak) fennállása tekintetében, ugyanakkor e körben a R. 25. § (5) bekezdése szerinti feltétel fennállására levont jogkövetkeztetésük a következők szerint nem megalapozott.

Az irányadó tényállás szerint a felperesek túlnyomórészt lopások, betörések és más vagyon elleni bűncselekmények helyszínén, ritkábban erőszakos bűncselekmények helyszínein végezték feladataikat. Személyenként havi átlag két alkalommal kellett eljárniuk rendkívüli halálesetek és életellenes bűncselekmények helyszínein. (Elsőfokú ítélet 4. oldal 5. bekezdés, OMFI szakvélemény 1. oldal 1 bekezdés) Mindezekhez képest a munkaügyi bíróság által elfogadott igazságügyi pszichológus szakértői

vélemény az arányaihoz képest túlzóan, pszichikai ártalomként döntően a halottak látványát, a velük való közvetlen kapcsolat traumatikus élmény okozta érzelmi terhelést, az áldozatok, közvetlen családtagok fájdalmát, mint érzelmileg megterhelő helyzetet értékelte. E körben az OMFI szakvélemény a nem vitatott statisztikai adatok ismertetése mellett azt állapította meg, hogy a felpereseket a munkájuk során ért pszichikai megterhelés nem haladta meg a hivatásos szolgálattal együtt járó általános pszichikai megterhelést, valamint tevékenységük nem igényelt más beosztásban szolgálatot teljesítő rendőrökhöz képest magasabb állandó készenlétben állási szintet. Ezzel a megállapítással egybehangzó vallomást tett dr. **P.R.** pszichológus szakértő (90. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 3-4. bekezdés, 5. oldal 4. bekezdés), **K.T.** pszichológus (9. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal), **A.Z.** felperesek vezetője (103. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés).

Ugyanakkor a R. 1. számú melléklete 1. pontja a) és b) alpontja szerinti vegyi anyagok a felperesek szolgálati tevékenysége során történt felhasználása ténykérdés. A rendelkezésere álló iratok, különösen a perbeli szakértői vélemények, valamint tanúvallomások alapján pedig nem okszerűtlen az a jogerős ítéleti megállapítás, miszerint ezen egészségkárosító kockázatok közötti felperesi munkavégzés a napi szolgálatteljesítési idő 50 %-át meghaladta. Következésképp önmagában ez alapján is jogszerű a felpereseknek mindkét, a szolgálati idő kedvezményes, 1,2-szeres számítására és a fokozottan veszélyes beosztás pótléka iránti igényének helyt adó érdemi döntés a következők szerint.

A Kúria a perbeli adatok közül kiemeli, miszerint az alperes a 37/2002.(XII.12.) MRFK számú intézkedésével a Munkavédelmi főszabályzatát a II. fejezet 3. pontjában egyebek mellett akként módosította, hogy a ... Megyei Rendőr-főkapitányság területén veszélyes munkahelynek minősülnek a bünyügyi szakértői és bünyügyi technikus helyszínelő munkahelyek, illetve veszélyes munkakörnek minősülnek a hivatásos állomány esetén a bünyügyi főtechnikus, technikus.

A technikus munkakört a 21/2000.(VIII.23.) BM-IM-TNM együttes rendelet 5. számú függeléke a rendőrségnél olyan beosztásnak minősítette, amely beosztásba tartozó személyek a munkavégzésük során fokozott és tartós egészségi és pszichés terhelésnek vannak kitéve. Ehhez képest a perbeli vegyész szakértő helyszíni vizsgálat és a rendelkezésre álló dokumentumok alapján meg is állapította, hogy a bünyügyi technikusokat a munkavégzés során folyamatos egészségkárosodás éri, főleg a vizsgálatokhoz rendszeresített porok használata következtében, mivel nem rendelkeznek megfelelő védőeszközökkel és a munkahelyük kialakítása is a szakvéleményben részletezettek szerint szakszerűtlen.

A munkahelyi szabálytalanságokra nézve az OMFI szakvélemény is tartalmaz megállapítást, valamint az OMFI szakvélemény elkészítésében közreműködő dr. **B.E.** szakértői meghallgatásában is utalt rá. (75. sorszámú jegyzőkönyv 11. oldal 7. bekezdés, 15. oldal 1-2. bekezdés) Ezért nem okszerűtlen, hogy az eljárás bíróságok nemcsak az alperes adatszolgáltatását figyelembe véve (a helyszínelésekről felvett jegyzőkönyvek száma alapján) vonták le a jogkövetkeztetésüket, hanem valamennyi perbeli adatot, a helyszíni tárgyalás, a szakértők helyszíni szemléje eredményét értékelve hozták meg az érdemi döntésüket. Az OMFI szakvélemény kizárólag arra adott véleményt, hogy a statisztikai adatokat elemezve „a védőeszközök alkalmazásával végzett munka ideje nem éri el a szolgálati idő 50 %-át”. Ezen megállapítással nem áll ellentétben valamennyi körülményt és perbeli iratot együttesen értékelő dr. **Z.G.** és **H.E.** igazságügyi szakértők egybehangzó véleménye. (150. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 1. bekezdés, 3. bekezdés), amely szerint a vegyi anyagok felhasználása, mint egészségkárosító kockázat a felperesek napi szolgálatteljesítési idejük 50 %-át meghaladta. Ezen perbeli bizonyítékok felülmérlegelésére pedig a Kúria jogszabályi lehetőséget nem találta.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - az indokolás módosításával - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával a felperesek felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. július 3.

dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

kúriai tisztviselő